

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358121840/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Højttærede Hr. Hofraad!
 Denne umiddelbare Lyrik,
 tilgiv det godhedsfuldt, véd jeg
 med den bedste Vilje
 ikke at stille Noget ved Siden
 uden maaske dette
 svage Forsøg paa en Efterdigtning.

Dog sin sidste Følgeslutning naaer denne Retning mod at ophæve Sproget til Bedste for Musikken egenlig først, hvor Tieck gaar saa vidt som til at give selve Musikken eller de musikalske Instrumenter Ord. Undertiden bliver dette komisk. Saaledes f. Eks. hvor i *Sternbald* (første Udgave) Instrumenterne taler, og Fløjten siger:

Himmelblaalig er vor Aand,
 fører fjært dig i det Blaa,
 blide Lyde lokke dig,
 blandet Klang af mange Toner.
 Naar de andre muntert synger,
 lifligt da vi taler med,
 svagt antyder Bjerge blaa
 eller Himlen med dens Skyer
 som den sidste lette Baggrund
 hagved grønne friske Træer.

Sit klassiske Udtryk fik denne Tankegang i det Digt, der afslutter *Phantasia*, og hvis Tema efter Calderonsk Mønster varieres i det Uendelige:

Elskov tænker sødt i Toner.
 Den er Tanker altfor fjerne.
 Kun i Tonerne den gerne
 alt forskanner og forsoner.

Derfor evigt bli'r os nær —
 naar Musik den gaar tilhaande,
 tolkende dens Fryd og Vaande —
 allevegne Elskov kær.
 Ubevæget Elskov er,
 hvis Musik ej skænker Livets Aande.

Denne overjordiske Elskov, der i Modsætning til den jordiske siet ikke kan bruge Sproget som Organ, finder i Tonerne sit fuldstændigt overensstemmende Udtryksmiddel, og Sproget bruges